

	<p>۲) تمییزنسبه: اسمی است جامد، نکره، و منصوب که برای رفع ابهام از جمله بکار می رود. نکته: مصدرهای نکره و منصوب بعد از اسم تفضیل (أَفْعَلُ و فَعْلَى) (تمییزنسبه می باشد). نکته: بعضی فعل ها در جمله به تمییز نیاز دارند: فَجَّرَ . نَظَّمَ . زَادَ . إِزَادَ . مَلَأَ حَسُنَ مانند: فَجَّرَ اللهُ الأَرْضَ عُبُوناً (تمییزنسبت منصوب) نکته: کلمات خیر و شر اگر به معنی بهتر و بدتر باشد اسم تفضیل است و نیاز به تمییز دارد و اسم نکره و منصوبی که بعد از این کلمات قرار می گیرد تمییزنسبه است. الباقیاتُ الصالحاتُ خیرٌ عِنْدَ اللهِ ثواباً (کارهای شایسته نزد خداوند از نظر ثواب بهتر)</p>
<p>خلاصه و نتیجه گیری</p>	<p>تمییز تمییز: به کلماتی گفته می شود که برای رفع ابهام در جمله به کار می روند به عبارتی دیگر اسمی است نکره و منصوب و جامد که برای رفع ابهام بکار می رود و به دو شکل بکار می روند: ۱) تمییز مفرد ۲) تمییزنسبه</p>
<p>ارزشیابی</p>	<p>موارد تمییز را در متن درس پیدا کنید</p>
<p>تعیین تکلیف (اختتامیه تدریس)</p>	<p>تمرینات درس را حل کنید</p>
<p>تهیه کننده</p>	<p>رحمن بخش سپاهی www.sepahi61.ir</p>